

BUDE MAŤ 97, NO V SLUŽBE VYTRVAL

Pán kostolník Ján Bazelides z Farského kostola Všetkých svätých v Púchove oslávi 22. januára krásnych 97 rokov. V tomto požehnanom veku je stále veľmi aktívny aj v službe pre kostol. Denne prichádza s hodinovým predstihom na večernú svätú omšu, aby všetko pripravil na slávenie a posledný z kostola odchádza.

TEXT A FOTO Gabriela Kvasnicová

Ján Bazelides sa narodil v Čadci v roku 1926. Pätnásťročný išiel do Baťovian (dnes Partizánske – pozn. red.) na učenie do obuvníckej fabriky. Keďže bol výnimočne šikovný, rýchlo sa vypracoval na pozíciu „výplatného“. „V Baťovianoch to bolo veľmi perspektívne, kto sa zapracoval, mal šancu postúpiť,“ spomína.

V roku 1948 narukoval na povinnú vojenskú službu. „Bola to dobrá skúsenosť,“ neľutuje dva roky výcviku, no jedno ľutuje: „Na vojne som odvykol od kostola...“ Po vojenčine sa rozhodol zamestnať sa v novom gumárenskom závode v Púchove, ktorý tu v tom roku otvorili. „V administratívne podniku pracovali moji známi, odporučili ma, a tak som dostal miesto v učtárni.“ Odvtedy je Púchovčan.

Vo fabrike spoznal vtedy len 16-ročnú dievčinu a veľmi rýchlo sa aj oženil. Ich láska, žiaľ, „pokrivkávala“

a manželstvo sa rozpadlo. Z ich dvoch dcér mu po rozvode jednu prisúdili. Po otcovej smrti mu s jej výchovou prišla pomôcť mama. Dnes majú dcéry svoje rodiny, jedna býva v Česku, druhá zostala v Púchove v spoločnom dome.

Za správne nasmerovanie vo viere vďačí kňazovi Štefanovi Palkovičovi, ktorý v Púchove pôsobil v rokoch 1965 – 1997. „Stával som vzadu v kostole aj s dcérou a počúval jeho kázne... Veľmi ma oslovovali.“ Pán farár v ňom podnietil lásku k Bohu a k Panne Márii. Vtedy začal „kostolníčiť“. Otec Palkovič v ňom našťastoval i záľubu v čítaní. „Na niektoré knihy ma upozornil, mnoho mi ich požičal a často sa so mnou o knihách aj rozprával... Knihy sa stali mojou láskou na celý život.“

Počas „odmäku“ totality, v roku 1968, dokonca spoluzakladal Kresťanskú knižnicu v Púchove, v dome, ktorý bol určený na zbúranie. „Zrekonštruovali sme ho a nazvali Katolícky dom. Zosumarizovali sme asi 80 kníh! Mali sme vybu-

dované kontakty vo Vatikáne i v Kanade... Vtedy sa čítalo viac ako teraz, keď máme štyritisíc titulov,“ smutne dodáva.

V čase totality organizoval pre miništrantov tajné tábory v opustenej drevenici vo Visolajoch. Z týchto ťažkých čias má aj ďalšie pekné spomienky, napríklad, ako sa, dnes už s pátrom Leopoldom Nemčekom, stretávali vo fabrike a spoločne sa tajne modlili ruženec. V modlitbe je pre neho povzbudením dodnes – v kostole po večernej sv. omši sa stretáva v modlitbovej skupine vždy po osem dní v mesiaci pri „modlitbovom zápase“. Vtedy je v kostole až do 21. hodiny, keď prijímú na dialku požehnanie od kňazov.

KNIHY SA STALI MOJOU LÁSKOU NA CELÝ ŽIVOT."

Ako sedemdesiatnik navštevoval trojročné štúdium teológie a filozofie v Akadémii tretieho veku na Trnavskej univerzite. „Každý týždeň som cestoval na prednášky do Bratislavy, bolo to veľmi obohacujúce.“

Rád a často tiež navštevoval mariánske pútnické miesta – Šaštín, Levoču, Turzovku... Teraz, keď mu „ľahá“ na stovku, hovorí, že „už toľko nevládze“, aj do kostolíka radšej chodí na bicykli ako peši. No do služby v kostole, tak či onak, prichádza každý deň.

Pán Boh zaplať!

Ján Bazelides

Stanislav Stolárík, dekan, farár

„Dobrota srdca a obetavosť sú podľa môjho názoru dve základné cnosti, ktoré charakterizujú nášho pána kostolníka Janka Bazelidesa. Sme vďační Pánu Bohu, že máme medzi sebou takého vzácneho človeka, sme vďační jemu za jeho službu pre Boží chrám a vyprosujeme mu najmä pevné zdravie, mnoho Božích milostí a ochranu Božej Matky, ktorú si pán kostolník veľmi ctí.“